

Sygn. akt IIIRC 140/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Sądu Rejonowego Agata Gronkiewicz

Protokolant sekretarz Aurelia Salewska

po rozpoznaniu w dniu 24.01.2017r. w Starogardzie Gd.

z powództwa A. K. (1)

przeciwko małoletniej A. K. (2) działającej przez matkę A. P.

o obniżenie alimentów

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda A. K. (1) i uznaje je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

A. K. (1)wniósł do tut. Sądu pozew przeciwko małoletniej A. K. (2)zastępowanej przez matkę - A. P.o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia (...). sygn. akt (...)z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniej A. K. (2).

A. K. (1) uzasadnił powództwo zmianą sytuacji materialnej małoletniej córki, która od września 2016 r. rozpoczęła naukę w szkole podstawowej w S., i w związku z powyższym zmniejszyły się jej koszty utrzymania o opłatę za przedszkole w wysokości 700 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew małoletnia pozwana zastępowana przez matkę A. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Małoletnia pozwana A. K. (2) ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 17.12.2012 r. sygn. akt (...) zasądzono od A. K. (1)na rzecz mał. A. K. (2)kwotę 900 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Następnie w dniu 19.01.2015 r. A. K. (1) złożył w tut. Sądzie pozew przeciwko mał. A. K. (2) o obniżenie alimentów zasądzonych wyżej wymienionym wyrokiem z kwoty 900 zł miesięcznie na rzecz małoletniej A. K. (2) do kwoty po 450 zł miesięcznie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia (...)r. sygn. akt (...)obniżono alimenty zasądzone wyrokiem tut. Sądu z dnia 17.12.2012 r. sygn. akt (...) z kwoty po 900 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie.

W dacie orzekania obowiązku alimentacyjnego w 2015 r. małoletnia pozwana miała 6 lat, uczęszczała do zerówki w prywatnym przedszkolu, za które opłata wynosiła 640 zł miesięcznie, a koszt podręczników do zerówki wynosił 200

zł. Dodatkowo, w 2015 r., na miesięczne koszty utrzymania małoletniej składały się następujące wydatki: żywność- 400 zł, ubrania i obuwie- 200 zł, środki higieniczne z uwagi na atopowe zapalenie skóry- 100 zł, leki- 100 zł, wyjścia do kina, wycieczki organizowane w przedszkolu- 70 zł, basen- 70 zł.

Małoletnia zamieszkiwała wraz z matką w mieszkaniu stanowiącym własność rodziców A. P., za które płaciła czynsz w kwocie 470 zł miesięcznie oraz opłatę za energię elektryczną w wysokości średnio 85 zł co drugi miesiąc. Łącznie miesięczny usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniej Sąd ocenił wówczas na około 1.450 zł miesięcznie.

Matka małoletniej zatrudniona była jako pracownik administracyjno - biurowy w Starostwie Powiatowym w S. i otrzymywała średnie miesięczne wynagrodzenie (wraz z nagrodami) w wysokości 2.165 zł netto miesięcznie. A. P. była właścicielką samochodu osobowego m-ki M. o wartości około 5.000 zł.

A. K. (1) poza małoletnią pozwaną posiadał na utrzymaniu 14 letnią córkę z innego związku, na którą łożył alimenty w wysokości po 450 zł miesięcznie

Powód do grudnia 2013 r. pracował w Holandii jako budowlaniec, następnie wrócił do Polski, gdzie przez rok nie pracował, sprzedał jeden z domów za kwotę 250.000 zł. Z kwoty uzyskanej ze sprzedaży domu spłacił około 78.000 zł kredytu, oddał długi do wysokości 70.000 zł i wyremontował dom, w którym zamieszkiwał. Powód założył dwie lokaty w wysokości 50.000 zł i 25.000 zł. Od września listopada 2014 r. A. K. (1) zarejestrowany był jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, a od grudnia 2014 r. rozpoczął pracę jako taksówkarz. Powód deklarował wówczas dochód w wysokości około 680 zł miesięcznie. Miesięczne koszty utrzymania powoda wynosiły około 390 zł miesięcznie.

dowód: akta sprawy (...), wyrok k. 68, uzasadnienie k. 73-76

Od poprzedniej sprawy dotyczącej alimentów na rzecz małoletniej A. K. (2) minął 1 rok i 8 miesięcy.

Obecnie małoletnia pozwana ma niespełna 8 lat, uczęszcza do II klasy Szkoły(...) w S..

Małoletnia nadal zamieszkuje wraz z matką w domu stanowiącym własność rodziców A. P. - zajmują górną część domu.

Na miesięczne koszty utrzymania małoletniej składają się następujące wydatki: wyżywienie- 400 zł, wydatki szkolne (np. (...) rodziców i statut szkoły, ubezpieczenie) - 210 zł rocznie tj. 17 zł miesięcznie, obiady w szkole- 120 zł, koszty mieszkaniowe przypadające na małoletnią - 250 zł, odzież i obuwie- 200 zł, lekarstwa, witaminy- 100 zł, środki higieny- 100 zł, wycieczki szkolne, wyjścia do kina, książki- 80 zł, zajęcia dodatkowe -aikido- 60 zł. Dodatkowo, w okresie wakacyjnym matka małoletniej musi zapewnić córce opiekę w okresie ok. 7 tygodni (ma w tym okresie tylko dwa tygodnie urlopu), jak i przez okres 2 tygodni ferii zimowych. W tym czasie dziecko przebywa w przedszkolu, co kosztuje 33 zł za jeden dzień, więc w skali 9 tygodni daje to kwotę 1.485 zł tj. ok. 120 zł miesięcznie. Łącznie miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosi około 1.450 zł.

Matka małoletniej z zawodu jest (...), (...), nadal zatrudniona jest w S. (...)S.na stanowisku(...) w (...)i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.034,31 zł netto miesięcznie. A. P.nie pobiera świadczeń socjalnych.

A. K. (1)ma 38 lat, z zawodu jest (...), posiada prawo jazdy kat. B, prowadzi własną działalność gospodarczą- jest (...), osiąga dochód w wysokości 1.500 zł netto miesięcznie. Powód podejmuje się również prac dorywczych- malowanie lub inne prace gospodarcze, z których osiąga dochód w wysokości około 500 zł miesięcznie, finansowo pomagają mu również rodzice. A. K. (1)zamieszkuje sam w domu jednorodzinnym o pow. 120 m² w miejscowości R.o wartości około 320.000 zł. Poza sezonem grzewczym powód ponosi koszty utrzymania domu w wysokości około 300 zł - 400 zł miesięcznie. W okresie grzewczym utrzymanie domu to kwota około 700 zł miesięcznie. Na pozostałe miesięczne koszty utrzymania powoda składają się następujące wydatki: wyżywienie- 500 zł, odzież- 100 zł, środki higieny- 100 zł.

Powód jest właścicielem samochodu m-ki C. rok produkcji 2006 o wartości około 20.000 zł.

Na początku 2016 r. powód sprzedał nieruchomość za 170.000 zł. Przed sprzedażą nieruchomości powód zaciągnął kredyt w wysokości 50.000 zł na wykończenie tej nieruchomości.

A. K. (1) nadal łoży alimenty na córkę z innego związku w wysokości 450 zł miesięcznie.

Powód posiada ustalone kontakty z małoletnią pozwaną w każdą niedzielę miesiąca, jednakże nie realizuje ich regularnie.

dowody: spis i zestawienie wydatków k. 9, k. 11, k. 36, wydruk k. 12, wydruk ofert pracy k. 13-22, zeznania powoda A. K. (1) k. 37-38 i k. 78-79, zeznania A. P. k. 38 i k. 79, zaświadczenie k. 44, umowa najmu lokalu k. 45-46, paragony k. 48-58, k. 60-62, faktura VAT k. 59, potwierdzenie wykonania operacji k. 63,

Urzędy Pracy w G., G., T. oraz S. dysponowały ofertami pracy dla osób w zawodzie (...) z wynagrodzeniem w wysokości od 1.850 zł do 3.000 zł miesięcznie, dla osób z prawem jazdy kat. B z wynagrodzeniem w wysokości od 1.850 zł do 5.000 zł miesięcznie, na stanowisku (...) z wynagrodzeniem w wysokości od 1.850 zł miesięcznie do 4.000 zł miesięcznie oraz dla osób bez kwalifikacji z wynagrodzeniem w wysokości od 1.850 zł do 2.200 zł miesięcznie.

dowód: informacje z Urzędów Pracy k 68, 73-74, 75, 76

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty urzędowe w postaci wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia (...) r. w sprawie (...) wraz z uzasadnieniem, dokumentach prywatnych przedłożonych przez strony do niniejszej sprawy - w postaci oświadczeń, zaświadczeń o osiągniętych dochodach, faktur, paragonów, które nie były wzajemnie przez strony kwestionowane, jak również nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

W ocenie Sądu na wiarę w całości zasługują wyjaśnienia, dotyczące kosztów utrzymania małoletniej, albowiem koszty te mieszczą się w kategorii usprawiedliwionych potrzeb i są adekwatne do kosztów utrzymania dziecka w obecnym wieku pozwanej. Sąd dał również wiarę zeznaniom matki małoletniej dotyczącym kosztów utrzymania domu, w którym wspólnie z małoletnią zamieszkują. Z tych samych względów, Sąd dał również wiarę zeznaniom powoda dotyczącym kosztów jego utrzymania oraz utrzymania domu, w którym mieszka.

Powództwo A. K. (1) o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 138 krio zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego można żądać tylko wtedy gdy nastąpiła zmiana stosunków. Zamiana ta musi dotyczyć okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, który związany jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, z drugiej zaś - z zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 krio). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane wyznacza treść art. 96 krio, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są zobowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, leczenia) jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek, wypoczynku.

W przedmiotowej sprawie, rozstrzygnięcie o żądaniu obniżenia alimentów wymagało zatem w przedmiotowej sprawie ustalenia czy zaszła istotna i trwała zmiana stosunków pomiędzy stronami, która uzasadniałaby obniżenie alimentów na rzecz małoletniej pozwanej.

Zdaniem Sądu, zmiana tego rodzaju nie miała miejsca.

Odnosząc się do twierdzeń powoda dotyczących zmniejszenia kosztów utrzymania małoletniej pozwanej za uwagi na rozpoczęcie edukacji szkolnej, w ocenie Sądu brak jest podstaw do uznania zasadności powyższego twierdzenia.

Małoletnia istotnie nie uczęszcza już do przedszkola i rozpoczęła naukę w szkole podstawowej i w związku z powyższym nie zachodzi już konieczność ponoszenia przez matkę małoletniej opłaty za przedszkole w wysokości 640 zł, jednakże w ocenie koszty utrzymania małoletniej z pewnością nie uległy zmniejszeniu w takim stopniu, by skutkowało to miało obniżeniem alimentów.

Alimenty na poziomie 700 zł ustalone zostały w 2015 roku, a więc 1 rok i 8 miesięcy temu.

Z doświadczenia życiowego wiadomym jest, że rozwój fizyczny pozwanej oraz jej wiek determinują wzrost jej wydatków na codzienne utrzymanie. Wraz z upływem lat i rozwojem dzieci ich koszty utrzymania rosną a nie maleją. Nie może bowiem budzić wątpliwości, iż potrzeby dorastających dzieci są większe.

Zdaniem Sądu, fakt, iż nie zachodzi już konieczność opłacania przez A. P. przedszkola dla małoletniej nie świadczy o tym, iż automatycznie zmniejszyły się koszty utrzymania pozwanej, gdyż w chwili obecnej do kosztów utrzymania małoletniej doszły inne wydatki, dotyczące m.in. rozpoczęcia przez A. K. (2) nauki tj. koszty wyprawki, podręczników, różnego rodzaju opłat szkolnych, obiadów, wycieczek szkolnych, czy też zajęć dodatkowych. Skoro miesięczny usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniej wynosi ponad 1.400 zł, to alimenty w kwocie 700 zł stanowią zaledwie połowę kosztów utrzymania dziecka.

W ocenie Sądu, bezspornym jest to, że pozwana nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie bez pomocy rodziców. Ponadto analizując sytuację rodzinną, materialną i zarobkową powoda, Sąd uznał, że wysokość dotychczas orzeczonych alimentów będzie się mieścić w jego możliwościach zarobkowych i powinien być on w stanie sprostać swoim potrzebom mimo konieczności uszczuplenia swoich przychodów o alimenty na rzecz dzieci. Powód na dzień zamknięcia rozprawy miał stałą pracę, gdzie jego zarobki według oświadczenia powoda wynoszą około 2.000 zł netto (wraz z dochodami z prac dorywczych). Należy tutaj również zauważyć, że powód jest osobą w wieku produkcyjnym, nie został uznany za niezdolnego do pracy, jak również nie ma orzeczonej niepełnosprawności, posiada doświadczenie w pracach budowlanych, prowadzi własną działalność gospodarczą - jest (...), a więc w ocenie Sądu jego możliwości zarobkowe są większe niż obecnie deklarowane. Urzędy pracy dysponowały bowiem ofertami zatrudnienia z kwalifikacjami powoda na poziomie od 1850 zł do 5.000 zł brutto co daje średnią ok. 3.400 zł brutto. Tak też Sąd ocenił możliwości zarobkowe powoda. Na marginesie jedynie wskazać można, że dziwić musi fakt, iż powód kontynuuje wykonywanie działalności gospodarczej w charakterze (...) osiągając już od dłuższego czasu tak niskie dochody z tego tytułu, podczas gdy istnieją oferty pracy dla kierowców ze znacznie korzystniejszym wynagrodzeniem. Taka postawa może nasuwać przypuszczenie, że faktyczne dochody powoda z wykonywanej pracy są wyższe, niż deklarował on w toku niniejszego postępowania.

Nadto, podkreślenia wymaga fakt, iż powód w 2016 roku sprzedał nieruchomość za 170.000 zł, przy czym wcześniej poczynił na niej remonty za kwotę 50.000 zł. Zatem, winien on posiadać w obecnej chwili oszczędności rzędu 120.000 zł. Natomiast powód wskazał, że z powyższej kwoty nie pozostała mu już żadna suma. Zdaniem Sądu, powód mając świadomość, iż ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec dwójki dzieci winien racjonalnie dysponować swoim budżetem i choćby część uzyskanych ze sprzedaży funduszy zaoszczędzić i przeznaczyć na przyszłe alimenty dla dzieci. Dodatkowo wskazać należy, że powód mieszka sam w domu o powierzchni 120m², o wartości ponad 300.000 zł, którego utrzymanie, zwłaszcza zimą generuje znaczne koszty (700 zł miesięcznie). W ocenie Sądu, uwzględniając racjonalną gospodarkę swymi wydatkami, powód, który deklaruje, że nie stać go na opłacane alimentów 700 zł na córkę, mógłby rozważyć zamianę swego miejsca zamieszkania przykładowo na mniejsze mieszkanie, dzięki czemu poczyniłby znaczne oszczędności w skali miesiąca z tytułu kosztów jego utrzymania.

Wymaga zaznaczenia, że rodzic ma obowiązek dzielić się z dzieckiem nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości jest w ogóle pozbawiony. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych. Taki pogląd jest zresztą zgodny z ugruntowanym orzecznictwem. Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 9 czerwca 1976 r. (III CZP 46/75, OSNCP z 1976 r., z. 9, poz. 184) wskazał, że rodzice muszą podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Natomiast pozbawienie dziecka zasądzonej kwoty tytułem alimentów mogłoby

sprowadzić dla niego następstwa w postaci braku prawidłowego rozwoju, a zwłaszcza uniemożliwienia kontynuowania nauki i rozwoju swoich talentów, a tym samym osiągnięcia usprawiedliwionego celu życiowego.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze okoliczność, że obowiązek alimentacyjny obciąża także drugiego z rodziców - matkę A. P., która powinna również partycypować w kosztach utrzymania dziecka - co zresztą stara się czynić w większym wymiarze niż powód. Podkreślenia wymaga fakt, iż A. P. sprawuje codzienną opiekę nad małoletnią córką. Czynności wykonywanych przez nią codziennie nie sposób przeliczyć na określone kwoty pieniężne, lecz fakt ten winien być uwzględniony przy rozstrzygnięciu sprawy o alimenty, bowiem to na matce dziecka spoczywa całkowity ciężar codziennej opieki i troski nad dzieckiem, przygotowywania mu posiłków, prania ubrań, wspólnych zabaw, kąpieli itp. Zatem, w ocenie Sądu matka dziecka przez swoje osobiste starania również spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Skoro rodzice dziecka nie tworzą wspólnego gospodarstwa domowego, to nie sposób nie uwzględnić, rozkładając udział finansowy każdego z rodziców w finansowaniu potrzeb dziecka, osobistych starań matki, czynionych każdego dnia o rozwój fizyczny, duchowy córki przez co rozumie się starania o jej wychowanie, pielęgnowanie, nadzór nad nią, przyrządzanie posiłków itp. Sam przepis art. 135 § 2 krio stanowi bowiem, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd, w oparciu o art. 138 krio, art. 135 § 1 krio, art. 96 krio - powództwo oddalił.

O kosztach procesu, Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.